

I

Digué un: "l'amor no és enteniment, ni es pot entendre".

En canvi, un altre va dir: "qui entén ama, doncs l'amor neix del coneixement".

II

Amor sense enteniment no dura, enteniment sense amor és erm.

III

Li digueren, que l'amor a les coses disminuïa el valor del seu jo.

Altres li digueren, que tot depenia de si aquest amor era camí, fi o condició.

IV

L'amor que neix i mor a l'instant

és espurna de l'amor constant,

que amb les seves ones

se'ns endú sempre endavant.

V

Un dels que a casa nostra es dedicà a pensar amb finesa ben esmolada, es preguntà una vegada:

"¿Què fou primer, la llum o l'amor?
¿Quin dels dos és de més llarga durada?".

VI

Diuen i es pregunten, unes paraules escrites en un llibre, que va ser escrit ja fa molts segles, si la llum és amor o si l'amor és llum, o si ambdós en el nostre món, dins dels marges de la nostra possibilitat de percepció, són manifestacions diferents d'un mateix quelcom que ens supera i no podem acabar de copsar ni assolir, i molt menys tancar dir del marc d'una paraula.

VII

-Digues, foll,

la raó

té drecceres?

-Sí,

la raó del cor.

VIII

-Digues, foll,

dir

l'amor?

-Tasca que no podem

refusar

i que se'ns escapa

cada vegada

que ens hi volem atansar.

-I la música?

-Quan no és soroll

pot ser-ne

un mirall humil.

IX

¿Es pot ser savi d'amor?

¿És savi l'amor?

¿Podem negar l'amor ignorant-lo?

¿Ens pot negar l'amor sota una allau de sentiments?

X

¿Escola d'amor ensenya la saviesa, que fa fugir la ignorància dels cors?

XI

Un dels que parlaren amb paraula pensada, que volgué ser justa en el grau de coincidir tant com li fos possible amb la realitat, digué alguna vegada en un dels seus llibres, que només hi ha un fer, que manifesti la veritable realitat del nostre ser homes en tota la seva potencialitat, el fer de viure l'amor vivint-ne les seves arrels fins a donar fruit o llavors.

Altres digueren, que la fi última és omplir els ulls amb la llum de la claror, que desvetlla tots els amants perquè siguin fidels als seus amats, amb els ulls del cor i l'enteniment ben desperts, en vetlla allunyada de tot somni.

XII

Hi ha qui diu, que la distància de l'amor es pot mesurar amb els ulls del cor, tot i que l'amor és un mar inesgotable sense port ni ribatge. Altres diuen que és inversament proporcional a la intensitat i velocitat dels batecs del cor quan es succeeixen, enllaçant-se i entrelligant-se amb el refinament amorós més fi, aquell que apaga tota voluptuositat, multiplicada pel temps de duració del ball on es fonen, unint-se, dos cors.

XIII

L'amor pel saber és el desig d'assolir la bellesa del pensar, que ens fa veure la veritat.